

veniam te mereri. Omnis enim qui agit aliquid, nisi prius
45 persuasum habeat quod ei prosit illud quod agit, nec
prompte id faciet nec competenter; verbi gratia, qui
seminare vult fruges nisi confidat et certus sit ad futu-
ros imbres germinaturam terram, fructus maturandos,
numquam colliget messem? Sic ergo nemo in vanum
50 laborem gestit expendere, nemo operam consumit in id ex
quo nihil sit lucri quaesiturus. Ita et qui verba seminat
in confessione peccatorum, insuper et expendit fortassis
et lacrimas, si non spem gerat veniae promerendae, nec
desinere a peccatis poterit, nec vinculis pessimae despe-
55 rationis absolvi, sed sicut colonus ille qui de colligendis
frugibus desperavit, nihil curae adhibebit ut aut aves de
segetibus depellat aut pecudes aut si qua sunt quae
nocere frugibus possunt, ita et qui in lacrimis quidem
seminat confessionem, nec tamen aliquem se ex ea fruc-
60 tum consecuturum sperat, nihil omnino fugat aut repellit
a corde quod corrumpere possit paenitentiam. Corrum-
pitur autem paenitentia si eisdem quis pro quibus confi-
tetur, rursus involvatur malis. « Unus enim, inquit, aedi-
ficans et alter destruens, quid consequentur nisi labo-
65 rem, et qui baptizatur a mortuo et iterum contingit
mortuum, quid proficit in lavacro suo? Ita et homo qui
ieiunat pro peccatis suis et iterum vadit et eadem agit,
orationem eius quis exaudiet? » Et iterum dicit: « Qui
redit a iustitia ad peccatum, Dominus praecipitabit eum
70 in gladium. Et sicut canis cum revertitur ad vomitum